Turkish Studies *Educational Sciences*

Volume 14 Issue 4, 2019, p. 1657-1673

DOI: 10.29228/TurkishStudies.23523

ISSN: 2667-5609

Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY

EXCELLENCE FOR THE FUTURE
IBU.EDU.MK

Research Article / Araştırma Makalesi

Article Info / Makale Bilgisi

✍ *Received/Geliş:* 10.07.2019

✓ *Accepted/Kabul:* 10.08.2019

✍ *Report Dates/Rapor Tarihleri:* Referee 1 (01.08.2019)-Referee 2 (07.08.2019)

This article was checked by iThenticate.

MÜZİK ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ LİSANS PROGRAMI ÖĞRENCİLERİNİN PİYANO ÖĞRENME STİLLERİ İLE PİYANO ÖĞRENME YAKLAŞIMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ*

*Ceren SAYGI GERÇEKER** - Beste DİNÇER****

ÖZ

Teknolojinin gelişmesi bilgiyi en değerli kavram haline getirmiştir. Çünkü bilginin yayılma hızı gün geçtikçe artmaktadır. Eğitim dünyası da bu değişimden olumlu olarak etkilenmiştir. Öğrenmeyi öğrenen bireyler yetiştirmek eğitim dünyasının en önemli hedefleri arasına girmiştir. Bu çalışmanın temel amacı 2017-2018 güz döneminde 4 Eğitim Fakültesinde öğrenim gören müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri ve öğrenme yaklaşımlarını çeşitli değişkenler (cinsiyet, sınıf düzeyi, üniversite, piyano dersine ilişkin tutum) açısından incelemek ve aralarında anlamlı bir ilişki olup olmadığı saptamaktır. Araştırma betimsel bir çalışma olup ilişkisel tarama modelinde desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu kolay ulaşılabilir örneklem yöntemiyle seçilen 1., 2., 3. ve 4. sınıflar olmak üzere 4 devlet üniversitesinde öğrenim gören toplam 385 müzik öğretmenliği lisans programı öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler Uygun Aydın (2012) tarafından müzik öğretmenliği bölümü öğrencileri üzerinde geliştirilen Piyano Dersine İlişkin Öğrenme Yaklaşımlarının Belirlenmesi Ölçeği ile Demirtaş ve Süral (2018) tarafından geliştirilen Pamukkale Piyano Öğrenme Stilleri Ölçeği ile toplanmıştır. Her bir öğrenme stili ve öğrenme yaklaşımı için non parametrik testler aracılığıyla hesaplamalar yapılmış ve bulgular halinde sunulmuştur. Sonuçlar cinsiyet, sınıf düzeyi, üniversite, piyano dersine ilişkin tutum

* Bu araştırma 13-15 Eylül 2018 tarihleri arasında düzenlenen II. Uluslararası Eğitim Araştırmaları ve Öğretmen Eğitimi Kongresi (ERTE)'de sunulan sözlü bildirinin geliştirilmiş formudur.

** Dr. Öğr. Üyesi, Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, E-Posta: cerensaygi2005@yahoo.com

*** Dr. Öğr. Üyesi, Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, E-Posta: bdincer@adu.edu.tr

değişkenlerinin farklı öğrenme stil ve yaklaşımları üzerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar yarattığı saptanmıştır. Spearman korelasyon analizi sonucuna göre piyano öğrenme stilleri ve öğrenme yaklaşımları arasında düşük ve orta düzeyde pozitif yönde ilişkiler saptanmakla birlikte en yüksek ilişki bağımsız öğrenme stili ve derin strateji ($r=,43, p<.05$) arasında bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Piyano eğitimi, öğrenme stilleri, öğrenme yaklaşımları, müzik öğretmenliği.

THE RELATIONSHIP BETWEEN PIANO LEARNING STYLES AND PIANO LEARNING APPROACHES OF UNDERGRADUATE STUDENTS OF THE MUSIC EDUCATION DEPARTMENT

ABSTRACT

The development of technology has made information the most valuable concept. Because the rate of dissemination of information is increasing day by day. The world of education has also been positively affected by this change. Educating individuals learning to learn has become one of the most important goals of the education world. The main purpose of this study is to examine the piano learning styles and learning approaches of music teacher department students studying at 4 Education Faculties in 2017-2018 fall term in terms of various variables (gender, class level, university, attitude towards piano course) and to determine whether there is a significant relationship between them. The research is a descriptive study and is designed in relational survey model. The study group of the study consists of 385 undergraduate music program undergraduate students studying at 4 state universities, 1st, 2nd, 3rd and 4th grades selected by easily accessible sampling method. The data are collected by the Determination of Learning Approaches Related to Piano Lesson Scale developed by Uygun Aydın (2012) studied on music teaching students and Pamukkale Piano Learning Styles Scale developed by Demirtaş and Süral (2018). For each learning style and learning approach, calculations were made through non-parametric tests and presented as findings. The results showed that gender, class level, university, and attitude attitudes towards piano lesson created statistically significant differences on different learning styles and approaches. According to Spearman correlation analysis, low and moderate positive relationships were found between piano learning styles and learning approaches, but the highest correlation was found between independent learning style and deep strategy ($r = , 43, p < .05$).

STRUCTURED ABSTRACT

Introduction

It is very important for the individual to know himself, to know his weaknesses and strengths, to be aware of the approaches and styles he uses while learning how to learn best (Babayigit, 2016). Because what is important in contemporary education is not what the teacher teaches, but how and how much the student has learned. Only when this

understanding is considered, effective learning can be achieved. The new millennium understanding of education has led educators to gain better understanding the individual characteristics of learners and to work on how to reflect this into the teaching environment.

In addition to academic performance, the Department of Music Education is one of the departments that accept students with special talent exams. In this respect, the individual characteristics of the students are very important. Especially when we look at the content of the courses in Music Teaching Department, it is seen that most of them are performance based courses. In other words, they are the courses in which the student can exhibit his / her own style and reach the target individually. Among these courses, especially the piano course is a compulsory course that will form the basis for each student in addition to individual instrument courses in the undergraduate programs of the Faculty of Music Education. Therefore, it is hoped that students will be aware of their learning styles and approaches in terms of this course which will lead them to success and will be useful in understanding their students in the future and structuring their own teaching processes accordingly.

The purpose of the research

The main purpose of this study is to examine the piano learning styles and learning approaches of the music teacher candidates studying at 4 Education Faculties in the fall term of 2017-2018 in terms of various variables (gender, grade level, university, attitude towards the piano course) and to determine whether there is a significant relationship between them or not.

And the following research questions were sought as below:

Do piano learning styles of music teacher undergraduate students and their learning approaches in the piano course differ significantly according to gender / grade level / university / piano attitude variables?

Is there a relation between music teaching undergraduate students' piano learning styles and learning approaches in piano lessons?

Method

Research model

The research is a descriptive study and is designed in relational survey model. Relational studies can be explained as the type of research conducted to determine the relationships between two or more variables and to obtain clues about cause and effect (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz and Demirel, 2018: 16).

Study group

The sample of the study consists of 385 music teacher undergraduate program students who are studying in 1st, 2nd, 3rd and 4th grades in four universities. The sample was selected with easily accessible case sampling method considering the time and cost savings within the determined criteria.

Data collection tools

In the study; as data collection tools; personal information form, Pamukkale Piano Learning Styles Scale and Determination of Learning Approaches about Piano Lesson Scale were used. The personal information form was prepared by the researchers to determine the gender, grade level, and universities of the study group.

The first measurement instrument used in the study is Pamukkale Piano Learning Styles Scale, which is a five-point Likert-type scale that was developed by Demirtaş and Süral (2018) on music teaching students. The scale consists of four factors. Factor names were named as independent learning style, analytical learning style, dependent learning style and affective learning style. In this study, Cronbach alpha reliability coefficient of the scale was calculated as .85 and it was accepted that the scale was reliable for this sample group.

The second measurement tool of the research; It is a five-point Likert-type scale consisting of 25 items developed by Uygun Aydıner (2012) on music teaching students. The sub-dimensions of the scale were deep learning motive, deep learning strategy, superficial learning motive, and superficial learning strategy. In this study, Cronbach alpha reliability coefficient of the scale was .90; and between .85-90 for the sub-dimensions as similar to the main instrument.

Discussion and Comment

In this study, the relationship between the piano learning styles and piano learning approaches of the students of music teaching department and their attitudes towards piano and the piano lesson in terms of gender, grade level, university and their own statements and piano learning styles and piano learning approaches were investigated.

In line with the first sub-problem of the study, it was seen that gender creates significant differences in favor of women in all styles and approaches except for deep learning motivation and deep learning strategy sub-dimensions. This finding shows that female Music teacher candidates are more dominant in their styles and approaches while learning piano. In general, gender was found to be a determining variable in the use of learning styles and approaches.

Another variable investigated in the study was the class level which could be thought to change in parallel with the education received. It is seen that class level has a statistically significant effect on the use of independent and analytical style and superficial and deep strategy. It is observed that 1st and 4th grade students prefer independent style more often than 2nd grade students.

In line with the third sub-problem of the study, it was found that the university variable was an effective variable in determining piano learning styles and approaches. Van Yüzüncü Yıl University has been a decisive factor in independent and analytical learning style and superficial motivation and strategy learning approaches compared to other universities. Similarly in terms of learning approaches, the fact that the students who are studying at Van Yüzüncü Yıl University uses deep learning approach more than the others.

As the last sub problem of the study, according to Spearman correlation analysis, low and moderate positive relationships were found between piano learning styles and learning approaches, but the highest correlation was found between independent learning style and deep strategy ($r = .43$, $p < .05$).

Keywords: Piano education, learning style, learning approaches, music education.

1.Giriş

Bilgi yılı olarak ilan edilen 2000’li yılların başından itibaren bilginin yayılma hızı artmıştır. Önceki yüzyılda milletlerin vazgeçilmez değeri toprakken yüzyılın sonuna doğru en önemli değer; bilgi haline gelmiştir. Yaşadığımız yüzyılda bilgi; gücün, ilerleyişin ve çağdaşlığın en önemli simgesi ve değeri olmuştur. Toplumların yaşamındaki bu değişiklik eğitim-öğretim dünyasına da oldukça etkili bir şekilde yansımıştır. Alvin Toffler’in de belirttiği gibi “Geleceğin cahili okumayan kişi değil; nasıl öğreneceğini bilmeyen kişi olacaktır” anlayışından hareketle kalıcı ve nitelikli öğrenmelerin oluşması için eğitim alanındaki çalışmalar ağırlıklı olarak bu yöne doğru yoğunlaşmıştır.

Eğitim dünyası; bilginin bireyin beyninde daha kalıcı olması ve eğitim sürecinin de nitelikli bir şekilde sürdürülmesi için öğrenme olayının nasıl gerçekleştiğine odaklanmıştır. Bunun sonucunda öğrenmede bireysel farklılıklar olduğu, her bireyin kendi öğrenme şekli olduğu gerçeği ortaya çıkmıştır. Artık eğitim dünyasında öğrenenin özelliklerini keşfetmeye ve buna yönelik etkinlikler oluşturulmaya başlanmıştır (Kaf Hasırcı, 2006:16). Öğrenenin bireysel farklılıkları ile ilgili birçok kavram üzerinde çalışılmaya başlanmıştır. Bu kavramlardan bir tanesi de; öğrenme stilleridir.

1960 yılında Rita Dunn tarafından ilk defa ortaya atılan öğrenme stilleri kavramının amacı insanların birbirlerinden farklı şekillerde öğrendiklerini ortaya koymaktır (Boydak, 2017: 3). Dunn (1984:12) öğrenme stilini “her insanın bilgi ya da becerilerini özümlediği ve sakladığı bir yol” olarak, Kolb ve Kolb (2005: 194-195) “öğrenenlerin doğuştan getirdikleri ya da geçmiş yaşantı deneyimleri sonucu oluşan öğrenme döngüsünün farklı aşamalarını kullanma tercihinin dayalı olarak bireysel farklılıklar” olarak tanımlamıştır. Keefe (1979:4) ise; “bireylerin öğrenme çevresini nasıl algıladıkları, öğrenme çevresiyle nasıl etkileşimde bulundukları ve bu çevreye nasıl tepki verdiklerinin az çok istikrarlı göstergeleri olan bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik özelliklerinin öncüsü” olarak tanımlamıştır (Akt.Evin Gencil, 2006: 28).

Öğrenme olayı gerçekleşirken öğrencilerin kendi öğrenme stillerini tercih ettiklerinde; öğretime, sınıf içi davranışlarına ve disipline ilişkin olumlu tutum geliştirdiği ve bununla birlikte akademik başarısında ve akademik görevlerini yerine getirmesinde hissedilir düzeyde artış olduğu yapılan araştırmalarla kanıtlanmıştır (Given, 1996; Akt. Veznedaroğlu ve Özgür, 2005: 3). Öğrenme stili kavramı; öğrenen, öğreten ve eğitim programlarının düzenlenmesiyle ilgili olarak öğrenme süreci için önemli bir kavramdır. Bireysel farklılıkları bilen, her bireyin bir öğrenme stili olduğunu kabul eden ve buna göre bir eğitim programı düzenleyen öğretmenin şüphesiz hedeflere ulaşma olanağı ve hızı diğerlerine göre farklı olacaktır. Öğrenenin nitelikli ve kalıcı öğrenmelerinin gerçekleşmesini sağlayan başka bir kavram da; öğrenme yaklaşımlarıdır.

Öğrenme yaklaşımları öğrenenin yönetiminde ortaya çıkan; anlam arama, ezberleme ve buna benzer öğrenmeyle ilgili aşamaları anlatan bir kavramdır (Ekinci, 2009: 76). Aydınar Uygun (2013) Marton ve Saljö (1976) tarafından ortaya konulan temelde derin ve yüzeysel öğrenme yaklaşımı kavramlarını piyano dersine adapte etmiş ve bireylerin piyano dersinde kullandıkları yaklaşımları temelde derin ve yüzeysel öğrenme yaklaşımları olarak ele almış ve her bir yaklaşımı güdü ve strateji alt boyutuna indirgeyerek incelemiştir.

Tüm bunların ışığında bilgi çağının ve teknoloji toplumun yetiştirmek istediği birey; öğrenmeyi seven ve nasıl öğrenebileceğini bilen bireylerdir. Çünkü çağdaş eğitim anlayışında önemli olan, öğretmenin ne öğrettiği değil, öğrencinin nasıl ve ne kadar öğrendiğidir. Ancak bu anlayış gözetildiğinde etkin öğrenme sağlanabilir. Günümüzdeki eğitim anlayışı biz eğitimcileri, öğrenenlerin bireysel özelliklerini daha iyi anlamaya ve bunu öğretim ortamına nasıl yansıtacağımızla ilgili çalışmalar yapmaya daha çok yöneltmiştir.

1.2.Araştırmanın Önemi

Öğrenme stilleri durağan kavramlar olmayıp bireylerin duruma, mekana ve zamana göre farklılık gösterdiği tercihlerdir. Örneğin bir kişi işi gereği çalışma hayatında tercih ettiği stil ile evde ebeveyn rolü ile tercih ettiği baskın stil farklı olabilir. Benzer şekilde bir öğrenci matematik dersini çalışırken bağımlı stili tercih ediyorsa, müzik dersinde bağımsız stili tercih edebilir. Bu açıdan alanyazın tarandığında şimdiye dek yapılan çalışmalar bireylerin stil tercihlerini genel anlamda ortaya koyuyorken bu çalışma ilk kez bir ders için özel olarak geliştirilmiş stil tercihlerini ve aynı zamanda yaklaşımları arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak için tasarlanmıştır. Bu açıdan müzik öğretmenliği öğrencilerinin piyano dersine çalışırken kullandıkları öğrenme stilleri ve yaklaşımlarını incelemek değerli görülmektedir.

Müzik Öğretmenliği Anabilim dalı akademik performansın yanı sıra özel yetenek sınavıyla öğrenci alan bölümlerden biridir. Bu açıdan öğrencilerin bireysel özellikleri ön plandadır ve oldukça önemlidir. Özellikle müzik öğretmenliği anabilim dalında yer alan derslerin içeriğine bakıldığında bir çoğunun performansa dayalı dersler olduğu görülmektedir. Başka bir ifadeyle öğrencinin kendi stilini sergileyebileceği ve bireysel olarak hedefe ulaşabileceği derslerdir. Bu dersler arasında özellikle piyano dersi Eğitim Fakültesi Müzik öğretmenliği lisans programlarında bireysel çalgı derslerinin yanında her öğrenci için temel oluşturacak zorunlu bir derstir. Bu nedenle kendilerini başarıya götürecek olan bu derse ilişkin olarak öğrencilerin öğrenme stillerinin ve yaklaşımlarının farkında olmalarının gelecekte de öğrencilerini anlamada ve kendi öğretim süreçlerini buna uygun olarak yapılandırmalarında yararlı olacağı umulmaktadır.

1.3.Araştırmanın Amacı

Belirlenen önem doğrultusunda, bu çalışmanın temel amacı 2017-2018 güz döneminde 4 Eğitim Fakültesinde öğrenim gören Müzik öğretmeni adaylarının piyano öğrenme stilleri ve öğrenme yaklaşımlarını çeşitli değişkenler (cinsiyet, sınıf düzeyi, üniversite, piyano dersine ilişkin tutum) açısından incelemek ve aralarında anlamlı bir ilişki olup olmadığı saptamaktır.

► Bu temel amaç doğrultusunda aşağıdaki araştırma sorularına yanıt aranmıştır:

Müzik öğretmenliği lisans programı öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri ve piyano dersinde sergiledikleri öğrenme yaklaşımları cinsiyet/sınıf düzeyi/üniversite/piyanoya ilişkin tutum değişkenlerine göre anlamlı olarak farklılaşmakta mıdır?

► Müzik öğretmenliği lisans programı öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri ve piyano dersindeki öğrenme yaklaşımları arasında nasıl bir ilişki vardır? şeklinde ifade edilmiştir.

2.Yöntem

2.1.Araştırma Modeli

Araştırma betimsel bir çalışma olup ilişkisel tarama modelinde desenlenmiştir. İlişkisel araştırmalar, iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri belirlemek ve neden sonuç ile ilgili ipuçları elde etmek amacıyla yapılan araştırma türü olarak açıklanabilir (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2018: 16).

Çalışma grubu: Araştırmanın örneklemini 1., 2., 3. ve 4. sınıflar olmak üzere 4. devlet üniversitesinde öğrenim gören toplam 385 müzik öğretmenliği lisans programı öğrencisi oluşturmaktadır. Örneklem, belirlenen ölçütler içerisinde zaman ve maliyet tasarrufu göz önüne

alınarak kolay ulaşılabılır durum örnekleme ile seçilmiştir. Çalışma grubunun örneklem dağılımı Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo:1 Örneklem Grubunun Dağılımı

Değişken	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Kadın	219	56,9
	Erkek	166	43,1
Sınıf	1.sınıf	97	25,2
	2.sınıf	76	19,7
	3.sınıf	121	31,4
	4.sınıf	91	23,6
Üniversite	ADÜ	105	27,3
	Van Yüzüncü Yıl	91	23,6
	Muğla Sıtkı Koçman	92	23,9
	DEÜ	97	25,2
Toplam		385	100

2.2.Veriler Toplama Araçları

Araştırmada; veri toplama araçları olarak; kişisel bilgi formu, Pamukkale Piyano Öğrenme Tarzları Ölçeği ve Piyano Dersine İlişkin Öğrenme Yaklaşımlarının Belirlenmesi Ölçeği kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu araştırmacılar tarafından çalışma grubunun cinsiyet, sınıf düzeyi ve üniversitelerinin belirlenmesi amacıyla düzenlenmiştir.

Araştırmada kullanılan ölçme araçları ilki Demirtaş ve Süral (2018) tarafından müzik öğretmenliği bölümü öğrencileri üzerinde geliştirilen 30 maddeden oluşan ve beşli Likert tipinde bir ölçek olan Pamukkale Piyano Öğrenme Stilleri Ölçeğidir. Ölçeğin Cronbach’s Alpha güvenirlik katsayısı .85 olarak tespit edilmiştir. Ölçek; dört faktörden oluşmaktadır. Faktör isimleri bağımsız öğrenme stili, analitik öğrenme stili, bağımlı öğrenme stili ve duyuşsal öğrenme stili şeklinde isimlendirilmiştir. Bu çalışmada da ölçeğin Cronbach alpha güvenirlik katsayısı .85 olarak hesaplanmıştır ve ölçeğin bu örneklem grubu için güvenilir olduğu kabul edilmiştir.

Araştırmanın ikinci ölçme aracı ise; Uygun Aydın (2012) tarafından müzik öğretmenliği bölümü öğrencileri üzerinde geliştirilen 25 maddeden oluşan beşli Likert tipinde bir ölçek olan Piyano Dersine İlişkin Öğrenme Yaklaşımlarının Belirlenmesi Ölçeği’dir. Ölçeğin alt boyutları ve Cronbach Alpha katsayıları ise; derin öğrenme güdüsü (.84), derin öğrenme stratejisi (.91), yüzeysel öğrenme güdüsü (.90) ve yüzeysel öğrenme stratejisi (.84) şeklindedir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alpha güvenirlik katsayısı .90 olarak; alt boyutlar içinse .85- 90 arası hesaplanmıştır.

2.3.Verilerin Toplanması: Araştırmanın verileri Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı ve Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı olmak üzere dört devlet üniversitesinden toplanmıştır. Araştırma başlamadan önce ilgili üniversite ile resmi yazışmalar yapılmıştır. İzinler alınmıştır. Araştırmanın yapılacağı gün ve saatte dersi olan ilgili öğretim elemanı konuyla ilgili bilgilendirilmiştir. Bununla birlikte örneklem grubuna da formların nasıl doldurulacağı ile ilgili kısa bir açıklama yapılmıştır. Son olarak veri toplama işlemine geçilmiştir.

2.4.Verilerin Analizi: Örneklemenin normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov Smirnov testi ile sınanmış ve $p < .05$ anlamlı olduğu için çalışmada non parametrik testler kullanılmıştır. Verilere ait alt problemler doğrultusunda Mann Whitney U Testi ve Kruskal Wallis –H testi uygulanmıştır.

Herbir piyano öğrenme stili ile piyano dersinde kullanılan öğrenme yaklaşımları arasında ilişki olup olmadığını test etmek için Spearman korelasyon katsayıları hesaplanmıştır ve elde edilen bulgular tablolar halinde sunulmuştur.

3.Bulgular ve Yorum

Bu bölümde, araştırmanın alt amaçları doğrultusunda ulaşılan bulgular tablolar halinde verilerek yorumlanmıştır. Tüm analizler her bir öğrenme stili ve yaklaşımı açısından değişkenlere göre ayrı ayrı incelenmiş ve yorumlanmıştır.

3.1.Araştırmanın 1. Alt Problemine İlişkin Bulgular: Araştırmanın 1. alt problemi “Müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin cinsiyete göre piyano öğrenme stilleri ve yaklaşımları anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?” olarak belirlenmiştir. Tablo 2’de müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin cinsiyete göre piyano öğrenme stilleri ve piyano dersindeki öğrenme yaklaşımlarına ilişkin Mann Withney-U Testi sonuçları verilmiştir.

Tablo 2: Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı Öğrencilerinin Cinsiyete Göre Piyano Öğrenme Stilleri ve Yaklaşımlarına İlişkin Mann Whitney-U Testi Sonuçları

	Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Piyano öğrenme stilleri						
Bağımsız stil	Kadın	219	207,92	45534,00	14910,000	,002*
	Erkek	166	173,32	287771,00		
	Toplam	385				
Analitik stil	Kadın	219	211,76	46374,50	14069,500	,000*
	Erkek	166	168,26	27930,50		
	Toplam	385				
Bağımlı stil	Kadın	219	182,89	40053,00	15963,000	,040*
	Erkek	166	206,34	34252,00		
	Toplam	385				
Duyuşşsal stil	Kadın	219	208,54	45670,50	14773,500	,000*
	Erkek	166	172,50	28634,50		
	Toplam	385				
Piyano Öğrenme Yaklaşımları						
Derin güdü	Kadın	219	199,35	43658,50	13122,000	,197
	Erkek	166	184,62	30646,50		
	Toplam	385				
Derin strateji	Kadın	219	201,16	44055,00	16389,000	,098
	Erkek	166	182,23	30250,00		
	Toplam	385				
Yüzeysel güdü	Kadın	219	222,38	48700,50	11743,500	,000*
	Erkek	166	154,24	25604,50		
	Toplam	385				
Yüzeysel strateji	Kadın	219	218,87	47932,50	12511,500	,000*
	Erkek	166	158,87	26372,50		
	Toplam	385				

Tablo 2’de görüldüğü üzere; müzik anabilim dalı öğrencilerinin cinsiyet değişkeni her bir öğrenme stilleri ile öğrencilerin piyano dersinde kullandıkları yüzeysel güdü ve yüzeysel strateji boyutlarında anlamlı farklılıklar yaratmaktadır. Derin öğrenme güdüsü ($p=,197$; $p>.05$) ve derin öğrenme stratejisi ($p=,098$; $p>.05$) boyutları hariç tüm boyutlarda kadınlar lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Sıra ortalamaları dikkate alındığında kadınların erkeklere oranla tüm piyano öğrenme stillerini ve yüzeysel güdü ve yüzeysel stratejileri daha sıklıkla kullandıkları ortaya konmuştur.

3.2.Araştırmanın 2. Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar: Araştırmanın 2. alt problemi “Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin sınıf düzeyine göre piyano öğrenme stilleri ve yaklaşımları anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?” olarak belirlenmiştir. Tablo 3’de müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin sınıf düzeyine göre piyano öğrenme stilleri ve piyano dersindeki öğrenme yaklaşımlarına ilişkin Kruskalwallis H Testi sonuçları verilmiştir.

Tablo 3: Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı Öğrencilerinin Sınıf Düzeyine Göre Piyano Öğrenme Stilleri ve Yaklaşımlarına İlişkin Kruskalwallis H Testi Sonuçları

	Sınıf düzeyi	N	Sıra ortalaması	sd	X ²	p	Anlamlı fark
Piyano öğrenme stilleri							
Bağımsız stil	Birinci sınıf	100	213,36	3	9,459	,024*	1-2 2-4
	İkinci sınıf	71	163,08				
	Üçüncü sınıf	121	186,93				
	Dördüncü sınıf	93	201,84				
Analitik stil	Birinci sınıf	100	214,49	3	10,654	,014*	1-2; 1-3; 2-4;
	İkinci sınıf	71	162,47				
	Üçüncü sınıf	121	184,79				
	Dördüncü sınıf	93	203,88				
Bağımlı stil	Birinci sınıf	100	188,65	3	1,195	,754	
	İkinci sınıf	71	205,55				
	Üçüncü sınıf	121	189,29				
	Dördüncü sınıf	93	192,93				
Duyuşsal stil	Birinci sınıf	100	200,97	3	3,933	,269	
	İkinci sınıf	71	170,75				
	Üçüncü sınıf	121	200,52				
	Dördüncü sınıf	93	191,64				
	Total	385					
Piyano Öğrenme Yaklaşımları							
Derin güdü	Birinci sınıf	100	205,07	3	3,155	,368	
	İkinci sınıf	71	175,32				
	Üçüncü sınıf	121	195,95				
	Dördüncü sınıf	93	189,68				
Derin strateji	Birinci sınıf	100	212,31	3	8,691	,034*	1-2
	İkinci sınıf	71	161,68				
	Üçüncü sınıf	121	194,67				
	Dördüncü sınıf	93	193,98				
Yüzeysel güdü	Birinci sınıf	100	208,32	3	7,257	,064	
	İkinci sınıf	71	162,93				
	Üçüncü sınıf	121	196,74				
	Dördüncü sınıf	71	194,62				
Yüzeysel strateji	Birinci sınıf	100	215,15	3	8,036	,045*	1-4
	İkinci sınıf	71	172,68				
	Üçüncü sınıf	121	197,40				
	Dördüncü sınıf	93	178,97				
	Total	385					

P<.05

Tablo 3’de görüldüğü üzere müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri sınıf düzeyine göre bağımsız ve analitik stilde; piyano öğrenme yaklaşımlarında ise derin ve

yüzeysel stratejide istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmektedir ($p>.05$). Farklılığın kaynağına ilişkin yapılan Mann Whitney U testi sonuçlarına göre de 1. ve 2. sınıf öğrencileri arasında 1.sınıf öğrencilerinin bağımsız stili 2.sınıflara oranla daha çok kullandıkları; benzer şekilde 4.sınıf ve 2.sınıf öğrencileri arasında 4.sınıf öğrencilerinin 2.sınıf öğrencilerine göre ($p=.034$; $p<.05$) bağımsız stilde baskın oldukları görülmektedir.

Piyano öğrenirken kullandıkları öğrenme yaklaşımlarına ilişkin olarak derin öğrenme stratejilerini müzik öğretmenliği 1. sınıf öğrencileri ile 2. sınıf öğrencileri arasında 1.sınıflar lehine; yüzeysel stratejileri 1. ve 4. sınıflar arasında 1.sınıflar lehine ($p=.045$; $p<.05$) anlamlı farklıklar yarattığı saptanmıştır.

Sıra ortalamaları incelendiğinde 1.sınıf öğrencilerinin hem yüzeysel hem de derin stratejiyi diğer sınıflardan daha baskın bir şekilde tercih ettikleri görülmektedir. Özetle sınıf düzeyinin öğrencilerin belirli stil ve yaklaşım tercihlerinde anlamlı bir etken oluşturduğu söylenebilir.

3.3.Araştırmanın 3. Alt Problemine İlişkin Bulgular ve Yorumlar: Araştırmanın 3. alt problemi “Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin üniversitelerine göre piyano öğrenme stilleri ve yaklaşımları anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?” olarak belirlenmiştir. Tablo 4’te müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin üniversitelerine göre piyano öğrenme stilleri ve piyano dersindeki öğrenme yaklaşımlarına ilişkin Kruskalwallis H Testi sonuçları verilmiştir.

Tablo 4: Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı Öğrencilerinin Üniversitelerine Göre Piyano Öğrenme Stilleri ve Yaklaşımlarına İlişkin Kruskalwallis H Testi Sonuçları

	Üniversite	n	Sıra ortalaması	sd	X ²	P	Anlamlı fark
Piyano öğrenme stilleri							
Bağımsız stil	(1)ADÜ	105	197,12	3	42,994	,000*	1-2; 2-3; 2-4
	(2)VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	129,08				
	(3)MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	217,03				
	(4) DEÜ	97	225,72				
Analitik stil	ADÜ	105	242,80		86,630	,000*	1-2 2-3 2-4 1-4
	VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	101,77				
	MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	206,39				
	DEÜ	97	211,98				
Bağımlı stil	ADÜ	105	191,83		7,540	,057	
	VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	214,54				
	MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	196,80				
	DEÜ	97	170,45				
Duyuşsal stil	ADÜ	105	239,97		152,724	,000*	1-2 2-3 2-4
	VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	68,15				
	MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	217,73				
	DEÜ	97	235,83				
	Total	385					

Piyano öğrenme stratejileri							
Derin güdü	(1)ADÜ	105	188,92		8,344	,039	
	(2)VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	175,42				
	(3)MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	220,60				
	(4)DEÜ	97	187,73				
Derin strateji	ADÜ	105	192,50		5,969	,113	
	VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	171,60				
	MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	211,37				
	DEÜ	97	196,19				
Yüzeysel güdü	ADÜ	105	229,39		67,158	,000*	1-2 2-3
	VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	110,57				
	MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	213,23				
	DEÜ	97	211,76				
Yüzeysel strateji	ADÜ	105	217,52		41,782	,000*	1-2 2-3
	VAN YÜZÜNCÜ YIL	91	127,50				
	MUĞLA SITKI KOÇMAN	92	212,99				
	DEÜ	97	208,94				
Total		385					

Tablo 4'te görüldüğü gibi üniversite değişkeni müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin piyano öğrenme stil ve yaklaşım tercihlerinde anlamlı farklılıklar yaratmaktadır. Farklılıkların kaynağı Mann Whitney U testi ile sınanmış ve aralarında fark olan değişkenler anlamlı farklar sütununda verilmiştir. Buna göre bağımlı stil hariç bağımsız, analitiklik ve duyuşsal stillerde Van Yüzüncü yıl üniversitesi ve örneklemde yer alan 3 üniversite arasında diğer üniversiteler lehine anlamlı farklılıklar ($p<.05$) saptanmıştır.

Öğrencilerin piyano öğrenirken kullandıkları öğrenme yaklaşımları ele alındığında ise yüzeysel güdü ve yüzeysel stratejileri ADÜ-Van; ile Van- Muğla arasında ADÜ ve Muğla Üniversitesinde okuyan öğrenciler lehine olmuştur. Başka bir ifadeyle Muğla ve ADÜ de okuyan öğrenciler Van Yüzüncü Yıl Üniversitesinde okuyan öğrencilere göre daha sıklıkla tercih etmektedirler. Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin piyano stil ve yaklaşımlarını kullanmalarında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi diğer üniversitelere kıyasla belirleyici bir etken olduğu söylenebilir.

3.4.Araştırmanın 4.Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar:

Araştırmanın 4. alt problemi “Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin Piyano öğrenme stilleri ve yaklaşımlarının piyano dersine ilişkin kendi beyanları doğrultusunda ifade ettikleri tutumlarına/piyano dersini sevip sevmeme durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır? şeklinde ifade edilmiştir. Bu alt amaç doğrultusunda yapılan Mann Whitney U testi sonuçları Tablo 6. da verilmiştir.

Tablo 6: Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin Piyano Öğrenme Stilleri ve Yaklaşımlarının Piyano dersine ilişkin tutumlarına göre Mann Whitney U testi sonuçları

	Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
Piyano öğrenme stilleri						
Bağımsız stil	Olumlu	315	208,13	65559,50	6260,500	,000*
	Olumsuz	70	124,94	8745,50		
Analitik stil		315	208,92	65809,50	6010,500	,000*
		70	121,36	8495,50		
Bağımlı stil		315	190,14	59894,00	10124,000	,284
		70	205,87	14411,00		
Duyuşşsal stil		315	208,66	65728,50	6091,500	,000*
		70	122,52	8576,50		
	Toplam	385				
Piyano Öğrenme Yaklaşımları						
Derin güdü		315	315	200,73	8590,500	,004*
		70	70	158,22		
Derin strateji		315	200,42	63132,50	8687,500	,005*
		70	159,61	11172,50		
Yüzeysel güdü		315	210,08	66174,50	5645,500	,000*
		70	116,15	8130,50		
Yüzeysel strateji		315	206,66	65098,50	6721,500	,000*
		70	131,52	9206,50		
			206,66	65098,50		

Tablo 6’da yer aldığı gibi tüm boyutlar açısından incelendiğinde piyano dersine ilişkin olumlu tutuma sahip olduklarını belirten öğrencilerin bağımlı stil ($p=,284$; $p>.005$) hariç piyano öğrenme stili ve yaklaşımlarını daha sıklıkla kullandıkları ve bu durumun istatistiksel olarak da anlamlı farklar yarattığı görülmüştür ($p<.005$).

3.5.Araştırmanın 5.Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar:

Araştırmanın 5. alt problemi “Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri ve yaklaşımları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? şeklinde ifade edilmiştir. Bu alt problem doğrultusunda yapılan Spearman korelasyon sonuçları Tablo 7. de verilmiştir.

Tablo 7: Müzik Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Piyano Öğrenme Stil ve Yaklaşımları arasındaki İlişkiye İlişkin Spearman Korelasyon tablosu:

		Bağımsız Stil	Analitik stil	Bağımlı Stil	Duyuşsal stil
Spearman's rho	Sumderingüdü				
	Correlation Coefficient	,408**	,171**	,022	,070
	Sig. (2-tailed)	,000	,001	,664	,172
	N	385	385	385	385
	Sumderinstrateji				
	Correlation Coefficient	,433**	,232**	-,015	,126*
	Sig. (2-tailed)	,000	,000	,773	,013
	N	385	385	385	385
	Sumyüzeyselgüdü				
	Correlation Coefficient	,352**	,252**	-,156**	,326**
	Sig. (2-tailed)	,000	,000	,002	,000
	N	385	385	385	385
	sumyüzeyselstrateji				
	Correlation Coefficient	,372**	,240**	-,189**	,235**
	Sig. (2-tailed)	,000	,000	,000	,000
	N	385	385	385	385

P=0.05 düzeyindedir.

Tablo 7 incelendiğinde, genel anlamda piyano öğrenme stil ve yaklaşımlarının düşük ve orta düzeylerde pozitif ve negatif yönde birbirini etkilediği görülmektedir. En büyük farklılık hesaplanan korelasyon katsayısının ($r=,408$; $r=,433^{**}$) anlamlılık test sonucuna göre; ($p<.005$; $p=.000$) bağımsız piyano öğrenme stili derin güdü ve derin strateji öğrenme yaklaşımları arasında orta düzeyde pozitif bir ilişkinin varlığıdır. Bu değerlerin yanı sıra bağımsız stili tercih edenler ile ($r=,352$; $r=,372$) yüzeysel güdü ve yüzeysel stratejiyi de tercih edenler arasında yine orta düzeyde pozitif yönde bir ilişki saptanmıştır. Başka bir söylemle piyano dersinde kendi tarzlarını ortaya koymak isteyen öğrenciler her ne kadar derinlemesine çalışmayı tercih etseler de; bağımsız stil tercihi yüzeysel stratejileri seçme nedenlerinden biri olabilir.

4.Tartışma ve Yorumlar

Bu çalışmada müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri ve piyano öğrenme yaklaşımları cinsiyet, sınıf düzeyi, üniversite ve kendi beyanları doğrultusunda piyano dersini sevip sevmemeye ilişkin tutumları ile piyano öğrenme stilleri ve piyano öğrenme yaklaşımları arasındaki ilişki araştırılmıştır.

Araştırmanın birinci alt problemi doğrultusunda cinsiyetin derin öğrenme güdüsü ve derin öğrenme stratejisi alt boyutları hariç tüm stil ve yaklaşımlarda kadınlar lehine anlamlı farklılıklar yarattığı görülmüştür. Bu durum kadın müzik öğretmeni adaylarının piyano öğrenirken stilleri ve yaklaşımlarını daha baskın bir şekilde kullandıklarının bir göstergesidir. Genel olarak öğrenme stilleri ve yaklaşımları kullanımı hususunda cinsiyetin belirleyici bir değişken olduğu saptanmıştır. Literatür tarandığında bu çalışmada kullanılan müzik eğitimi öğrencilerinin piyano çalarken tercih ettikleri piyano öğrenme stilleri ve öğrenme yaklaşımları arasındaki ilişkiyi inceleyen bir çalışmaya rastlanmamakla birlikte; genel anlamda öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleri ve farklı değişkenler arasındaki ilişkiyi inceleyen pek çok çalışma mevcuttur. Benzer olarak öğretmen adaylarının cinsiyet ve öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalarda (Karademir ve Tezel, 2010; Şeker Sır, Karataş, ve Çeliköz, 2015; Süral ve Sarıtaş, 2015) belirli stillerin cinsiyet açısından anlamlı farklılıklar yarattığı ortaya konmuştur.

Araştırmada araştırılan bir diğer değişken alınan eğitime paralel olarak değişebileceği düşünülebilen sınıf düzeyi olmuştur. Sınıf düzeyi ve öğrenme stillerine ilişkin 1. ve 4. sınıflar arasında

anamlı farklılık Ünal, Dilbaz Alkan, Özdemir, ve Çakır, (2013); Karademir ve Tezel, (2010); çalışmalarında da ortaya konmuştur. Bu çalışmada sınıf düzeyinin bağımsız ve analitik stil ile yüzeysel ve derin strateji kullanımında istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğu görülmektedir. 1. sınıf ve 4. sınıf öğrencilerinin 2.sınıf öğrencilerine kıyasla bağımsız stili daha sıklıkla tercih ettikleri göze çarpmaktadır. Bu duruma 1.sınıf öğrencilerinin sisteme yeni adapte olduklarından ötürü liseden gelen alışkanlıklarının devam ettiği ve bağımsız stili tercih ettikleri, ara sınıflarda ise farklı öğretmenlerden alınan dersler doğrultusunda bir etkilenme yaşanıp yine son sınıfta aldıkları dersler neticesinde kendi stil tercihlerini buldukları şeklinde bir yorum yapılabilir. Kavramsal bir bakış açısı yaratmaya çalışan ve sonuca ulaşmak için çözüm odaklı yaklaşım ve metotları tercih eden analitik stili baskın öğrencilerin 2.ve 3.sınıflara oranla 1.sınıf öğrencisi olması ve 4. sınıfların 2.sınıflara oranla analitik stili sıklıkla tercih etmelerinin nedeni benzer bir durumdur. Özellikle bu bulgu mesleğe yeni atanacak olmalarından dolayı 4. sınıfların kendilerini daha çok piyano dersine veriyor olduklarını ve dersleri geçmek, mezun olabilmek için bütünü parçalara bölerek sıkı çalışmak istedikleri anlamına gelebilir.

Araştırmanın üçüncü alt problemi doğrultusunda üniversite değişkeninin piyano öğrenme stil ve yaklaşımlarını belirleme etkili bir değişken olduğu saptanmıştır. Özellikle bağımsız ve analitik öğrenme stilinde ve yüzeysel güdü ve strateji öğrenme yaklaşımlarında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi diğer üniversitelere kıyasla belirleyici bir etken olmuştur. Bu bulgu Ekinci'nin (2009) yılında üniversite öğrencilerinin öğrenme yaklaşımları konulu çalışmasının sonuçlarıyla benzer niteliktedir. Bu durum üniversitelerin bulunduğu konum itibariye daha fazla sanatsal olanaklara sahip olması şeklinde açıklanabilir. Çünkü müzik bölümü öğrencisi sadece çalışarak öğrenemez; dinleyerek izleyerek beslenir. Bu açıdan ülkenin batı bölgesindeki üniversitelerde okuyan öğrenciler kültür ve sanat açısından zenginliğin avantajından daha çok yararlanıyor olabilir. Sanatsal etkinlikleri canlı dinleme ve izleme boyutunda daha çok olanağa sahip oldukları, farklı sanatçılarla tanışma olanakları, workshop ve etkinliklere ulaşma açısından farklı stil ve yaklaşımları kullanıyor olabildiklerini düşündürmektedir. Bu sonuç batıda yer alan üniversitelerin kültür ve sanat açısından zengin bir coğrafyada oluşunun katkısının göstergesi kabul edilebilir. Ayrıca, batıdaki öğrencilerin opera ve konserlere sıklıkla gitme olanaklarının olması, yakın konsevatuarlara her yıl düzenlenen geziler, farklı ortamlarda sanatçılarla tanışma fırsatları bu durumu ortaya çıkarıyor olabilir.

Öğrenme yaklaşımları açısından benzer olarak Van Yüzüncü yıl üniversitesinde okuyan öğrencilerin derin öğrenme yaklaşımından diğerlerine oranla daha çok yararlanıyor olmaları öğrenme stil tercihlerini destekler niteliktedir. Derin öğrenme yaklaşımlarına oranla yüzeysel öğrenme yaklaşımları ders çalışırken tercih edilmeyen bir yaklaşımdır. Çünkü piyano dersine yüzeysel bir şekilde güdülenen öğrenci, piyano dersini mümkün olduğu kadar az çalışma yaparak geçmeyi hedefler ve piyano dersini geçmek için yüzeysel bir çalma performansı yeterliyken, daha fazlasını yapmanın zaman kaybına neden olacağını düşünür (Aydiner Uygun, 2013). Öğrenciler açısından üniversitenin bulunduğu şehir ve olanakların öğrenme yaklaşımlarını etkilediği söylenebilir. Şöyle ki öğrencilerin ders çalışmaya ayırdıkları sürenin farklı etkinlik ve aktivitelerle doldurmak istemeleri ve çevrelerinde fazla uyaran olduğu için piyano dersini geçmek için çalıştıkları yorumu yapılabilir.

Öğrencilerin kendi beyanları doğrultusunda piyano dersini sevip sevmemelerine ilişkin tutumlarının bağımlı öğrenme stili hariç diğer tüm stil ve yaklaşımlarda anlamlı bir değişken olduğu görülmektedir. Olumlu tutuma sahip olan öğrenciler kendi başlarına iş yapmaktan kaçınan ve dış faktörlere bağlı bir şekilde çalışmayı tercih eden bağımlı stili tercih eden öğrenciler dışında tüm stil ve yaklaşımlarda olumsuz tutum sergileyen öğrencilere oranla daha etkin bir rol oynamaktadır. Piyano öğreniminde bağımlı stili tercih eden öğrenciler genellikle öğretmen, arkadaş gibi dış faktöre bağlı olarak çalışırlar ve kendi başlarına iş yapmak istemezler. İşlerinin ya da ödevlerinin daima bir başkası tarafından kontrol edilmesini beklerler bu nedenle de kendilerine özel bir öğrenme stil ve yaklaşımlarının olmaması beklenen bir bulgudur.

Araştırmanın son alt problemi doğrultusunda müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin piyano öğrenme stilleri ile piyano öğrenme yaklaşımları arasındaki ilişki incelenmiş ve aralarında düşük, orta düzeyde pozitif ve negatif yönde farklı ilişkiler olduğu ortaya konmuştur. Başka bir söylemle öğrenciler piyano öğrenme stillerini etkin bir şekilde kullandıkça öğrenme yaklaşımlarına da etki ettiği görülmüştür.

Yüzeysel, derinlemesine ve stratejik olmak üzere gruplandırılabilen üç öğrenme yaklaşımı içerisinde en değerlisi derinlemesine öğrenme yaklaşımıdır. Ancak, öğrencileri derinlemesine öğrenme yaklaşımına teşvik etmek oldukça zordur (Marton ve Saljö, 1997; Akt., Ozan, Karabacak, Kızıltaş ve Küçükoğlu, 2017). Bu açıdan bağımsız stil ile derin güdü ve derin strateji yaklaşımlarına ilişkin korelasyon sonucunun istendik bir bulgu olduğu söylenebilir. Bağımsız stili tercih eden bireyler genellikle bireysel çalışmayı tercih eden öğretmen ya da bir arkadaş gibi dışsal bir etken olmaksızın çalışırlar. Kendilerine güvenleri fazla olduğu için müzik eserlerini kendileri pratik eder, yorumlar ve analiz ederler (Süral ve Demirtaş, 2017). Özellikle piyano eğitiminde derin güdü ve derin strateji yaklaşımını kullanan öğrencilerin bağımsız stili daha çok kullanma eğiliminde oldukları görülmüştür. Derin öğrenme stratejilerini kullanan öğrenci, piyano dersinde verilen bir etüdü/ eseri hedeflediği çalma performansına ulaşmaya kadar çalışması gerektiğini, ancak ondan sonra tatmin olabildiğini görür (Aydiner Uygun, 2013). Bunun yanı sıra bağımsız stili tercih eden öğrencilerin yüzeysel güdü ve stratejileri arasında da orta düzeyde anlamlı bir ilişki görülmüştür. Bu bulgu birbirine tezat gibi görünse de aslında birbirini tamamlar niteliktedir; çünkü kendine has yöntem arayışına girerek en iyi yolu etkin bir şekilde kullanan bağımsız stili etkin öğrenciler farklı şekillerde yöntem ve yaklaşım arayışına girebilirler. Önemli olan bu esnada öğrencileri doğru yönlendirip onları başarıya ulaştıracak stil ve yaklaşımları belirlemesine yardımcı olmaktır.

Sanat duyguların ön planda olduğu bir alan olduğu için bireyler ne kadar özgür düşünür ve yaşarlarsa bu alanda o kadar başarılı olurlar. Sanatta en güzel yoktur; her zaman en güzelin ötesi vardır; o yüzden derin çalışmak önemlidir çünkü bu alan matematik, fen bilgisi gibi formüllere bağlı değildir. Sanat alanı estetikle bağlantılıdır; öğrenciler derin çalıştıkça bağımsız stili tercih ediyorlar; bağımsız stili kullandıkça derinlemesine çalışıyorlar denilebilir. Ulaşılabildiği kadarıyla alanyazın incelendiğinde öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve öğrenme yaklaşımları arasındaki ilişkiyi incelen bir çalışmaya (Ozan, Karabacak, Kızıltaş ve Küçükoğlu, 2017); doğrudan piyano öğrenme stilleri ile piyano öğrenme yaklaşımlarını inceleyen hiç bir çalışmaya rastlanmamıştır; fakat piyano öğrenme yaklaşımları ve stillerini inceleyen farklı çalışmalar mevcuttur. Örneğin, Aydiner Uygun (2013) piyano dersindeki öğrenme yaklaşımı düzeyleri ile akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkileri incelemiş ve müzik eğitimi alan derslerindeki akademik başarı puanları ile yüzeysel ve derin öğrenme yaklaşımı arasında anlamlı ilişkiler saptamıştır. Kurtuldu (2015) piyano öğrencilerinin öğrenme stilleri ile deşifre çalma becerileri arasında ilişki olup olmadığı incelemiştir. Sonuçlar, deşifre becerisi yüksek öğrencilerin özümseyen öğrenme stiline, deşifre becerisi nispeten daha düşük olan öğrencilerin ise değiştiren öğrenme stiline sahip olduğunu göstermiştir.

4.1.Öneriler

Kişilerin sıklıkla kullandığı stillerin öğrenme yaklaşımları tarafından yönlendirildiği ya da öğrenme yaklaşımlarının stilleri etkilediği düşünülebilir. Uygun öğrenme stil ve yaklaşımlarının birarada kullanılmasının başarıyı yakalamada birer anahtar olduğu düşünüldüğünde, bağımsız stili tercih eden öğrencilerin piyano dersini derinlemesine öğrenmeleri ve derinlemesine öğrenme yaklaşımlarını sıklıkla kullanmaları için etkinlikler ve ödevler verilebilir. Bu konuda seçmeli ders açılma olanağı yoksa bile öğrenciler bilgilendirilebilir. En önemlisi öğrencilerin ve piyano derslerine giren öğretim elemanlarının bu konudaki farkındalıkları artırılabilir.

Stillerin yere, zamana ve mekana göre değişen kendine has bir yapısı vardır. Bu çalışma piyano dersi için özel olarak geliştirilmiş piyano öğrenme stilleri ve piyano dersindeki öğrenme

yaklaşımları arasındaki ilişkiyi temel alarak tasarlanmıştır; buna benzer ölçek geliştirme çalışmaları farklı dersler için geliştirilebilir ve farklı örneklem gruplarıyla yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Boydak, H. Alp (2017). *Öğrenme Stilleri*, Beyaz Yayınları: İstanbul.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2018). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri* (25. Baskı). Pegem Yayınları: Ankara.
- Demirtaş, S.; Süral, S.(2018). “Development of Pamukkale Piano g Style Scale”, *International Journal of Assessment Tools in Education*, S.5(1), ss:90-104. DOI: 10.21449/ijate.339492.
- Dunn, R. (1984). “Learning Style: State of the Science”, *Theory Into Practice*, Vol. 23, No. 1, Matching Teaching & Learning Styles (Winter, 1984), pp. 10-19
- Ekinci, N. (2009). “Üniversite Öğrencilerinin Öğrenme Yaklaşımları”, *Eğitim ve Bilim*, S.34 (151), ss:74-88.
- Gencel, İ.E. (2006). Öğrenme stilleri, deneyimsel öğrenme kuramına dayalı eğitim, tutum ve sosyal bilgiler program hedeflerine erişim düzeyi, yayınlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İzmir.
- Kaf Hasırcı, Ö. (2006). “Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği”, *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, S.2 (1) ss: 15-25.
- Karademir, E., Tezel, Ö. (2010). “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stillerinin Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi”, *Pamukkale Eğitim Fakültesi Dergisi*, S.28, ss:129-145.
- Kolb, A.Y.; Kolb, D.A. (2005). “Learning Styles and Learning Spaces: Enhancing Experiential Learning in Higher Education”, *Academy of Management Learning & Education*, Vol. 4, No. 2 (Jun., 2005), pp. 193- 212.
- Kurtuldu, M. K. (2015). “Piyano Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Deşifre Çalma Becerilerinin Karşılaştırılması”, *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S.11(3), ss:593-602” DOI: 10.1017860/efd.64924.
- Ozan, C., Karabacak, N., Kızıldaş, E. ve Küçükkoğlu, A. (2017). “Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri ile Öğrenme Yaklaşımları Tercihleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi”, *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, S.6(3), ss:1818-1843.
- Süral, S. ve Sarıtaş, E. (2015). “Sınıf Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Fen Ve Teknoloji Öğretimi Dersindeki Öğrenme Stilleri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişki”, *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi (RTEÜ Journal of Social Sciences)* S.1, ss: 31-44.
- Şeker Sır, N., Karataş, H. ve Çeliköz, N. (2015). “Öğretmen adaylarının öğrenme stili tercihlerine ilişkin bir inceleme”, *Education Sciences (NWSAES)*, 1C0645, S.10(4), ss: 237-252.
- Uygun, M.A. (2012). “Scale for determining learning approaches to piano lesson: development, validity and reliability”, *Procedia Social and Behavioral Sciences*, S.51, ss:916 – 927.
- Uygun, M.A. (2013). “Piyano dersindeki öğrenme yaklaşımı düzeyleri ile akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi”, *The Journal of Academic Social Science Studies International Journal of Social Science*, S.6 (2), ss:1087-1110.

-
- Ünal, K., Dilbaz Alkan, G., Özdemir ve B., Çakır, Ö. (2013). “Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stil ve Stratejilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Mersin Üniversitesi Örneği)”, *Mersin University Journal of the Faculty of Education*, S: 9, Issue 3, December 2013, ss:.56-76.
- Veznedaroğlu, R.L., ve Özgür, A.O. (2005). “Öğrenme stilleri: tanımlamalar, modeller ve işlevleri ” *İlköğretim Online*, S:4 (2), ss:1-16.